

Sygn. akt V CZ 33/15

POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Maria Szulc

SSN Karol Weitz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa T. P. Spółki z o.o. w W.

przeciwko T. O. Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 3 czerwca 2015 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 18 marca 2015 r.,

**oddala zażalenie i zasądza od strony pozwanej na rzecz
strony powodowej 1800 zł (tysiąc osiemset złotych) tytułem
zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 marca 2015 r. Sąd Apelacyjny w sprawie z powództwa T. P. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. przeciwko T. O. Spółce Akcyjnej w W. odrzucił apelację strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 16 grudnia 2014 r.

Wyrok z dnia 16 grudnia 2014 r. został doręczony stronie pozwanej w dniu 28 stycznia 2015 r. Apelację od tego wyroku nadała ona w dniu 9 lutego 2015 r. za pośrednictwem I. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. (dalej jako I.). W dniu 12 lutego 2015 r. apelację doręczono na Biuro Podawcze Sądu Okręgowego w L.

Sąd Apelacyjny podkreślił, że w świetle art. 165 § 2 k.p.c. oddanie pisma procesowego w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2012 r., poz. 1529, dalej jako prawo pocztowe) lub placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu. Operatorem wyznaczonym jest operator pocztowy obowiązany do świadczenia usług powszechnych. Według art. 178 ust. 1 w zw. z art. 192 prawa pocztowego, jego obowiązki do dnia 1 stycznia 2016 r. - z mocy ustawy pełni przedsiębiorstwo Poczta Polska Spółka Akcyjna (dalej jako Poczta Polska). Jedynie więc nadanie pisma procesowego w placówce Poczty Polskiej jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu w dniu jego nadania.

Termin do wniesienia apelacji upływał 11 lutego 2015 r. Przed tym terminem strona pozwana nadała apelację za pośrednictwem I., jednak podmiot ten nie ma statusu operatora wyznaczonego, w związku z czym art. 165 § 2 k.p.c. nie stosuje się. Datą wniesienia apelacji do Sądu Okręgowego w L. jest więc dzień wpływu apelacji strony pozwanej do Biura Podawczego tego Sądu. Nastąpiło to 12 lutego 2015 r., czyli po upływie terminu do wniesienia apelacji. Uzasadniało to jej odrzucenie na podstawie art. 373 zd. 1 k.p.c.

Zażalenie na postanowienie z dnia 18 marca 2015 r. wniosła strona pozwana. Zarzuciła naruszenie art. 2 w zw. z art. 20, art. 32 § 1 i 2 Konstytucji RP oraz art. 165 § 2 w zw. z art. 373 k.p.c. Wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Strona pozwana - podnosząc zarzuty naruszenia art. 2 w zw. z art. 20, art. 32 § 1 i 2 Konstytucji RP - utrzymuje, że przez „narzucenie” jej korzystania z usług Poczty Polskiej w zakresie wnoszenia pism procesowych do sądu naruszona została zasada wolności działalności gospodarczej, a wskutek zróżnicowania sytuacji sądu i stron postępowania w zakresie korzystania z usług pocztowych w postępowaniu cywilnym - zasada równości wobec prawa.

Przepis art. 165 § 2 k.p.c., określając sytuacje, w których wniesienie pisma procesowego w placówce pocztowej jest równoznaczne z jego wniesieniem do sądu ze skutkami w zakresie dochowania terminów procesowych, nie ogranicza stron w korzystaniu z usług różnych operatorów pocztowych. Wiąże natomiast pewien skutek prawny tylko z sytuacją, w której strona korzysta z usług operatora wyznaczonego. O tym, kto jest takim operatorem, nie decyduje kodeks postępowania cywilnego, lecz prawo pocztowe. Zasada wolności działalności gospodarczej nie jest naruszona, gdyż to do strony należy wybór, czy skorzysta z usług Poczty Polskiej ze skutkiem, o którym mowa w art. 165 § 2 k.p.c., czy też z usług innego operatora pocztowego, ale bez tego skutku.

Odróżnić należy dokonywanie doręczeń przez sąd (art. 131 i nast. k.p.c.) od kwestii dochowania terminów procesowych przy wnoszeniu pism procesowych przez strony do sądu (art. 165 § 2 k.p.c.). Chodzi tu o działania podmiotów pełniących w postępowaniu procesowych odmienne role, w związku z czym różnicowanie regulacji prawnych w tym zakresie, dotyczących ponadto odmiennych kwestii procesowych, jest w pełni dopuszczalne. Próby doszukiwania się naruszenia konstytucyjnej zasady równości z punktu widzenia innego traktowania sądu oraz stron postępowania przy dokonywaniu przez te podmioty różnych działań procesowych są więc pozbawione podstaw.

Z punktu widzenia oceny zasadności zażalenia bez znaczenia jest wreszcie argumentacja strony pozwanej, że została generalnie pouczona, iż nadanie pisma „na poczcie” jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu, bez skonkretyzowania, że musi chodzić o nadanie w placówce Poczty Polskiej. Pomijając fakt, że działał za nią profesjonalny pełnomocnik procesowy, stwierdzić należy, że ewentualne uchybienia przy pouczeniach dotyczących środków odwoławczych nie uzasadniają konwalidacji przekroczenia terminu do ich wniesienia, lecz mogą być rozpatrywane wyłącznie przy ocenie wniosku o przywrócenie terminu do ich wniesienia (por. w tym kontekście uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2011 r., III CZP 38/11, OSNC 2012, nr 5, poz. 56).

Poniesione w zażaleniu zarzuty naruszenia art. 2 w zw. z art. 20, art. 32 § 1 i 2 Konstytucji RP, jak również art. 165 § 2 w zw. z art. 373 k.p.c., są bezzasadne. Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 oraz art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 i art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji.